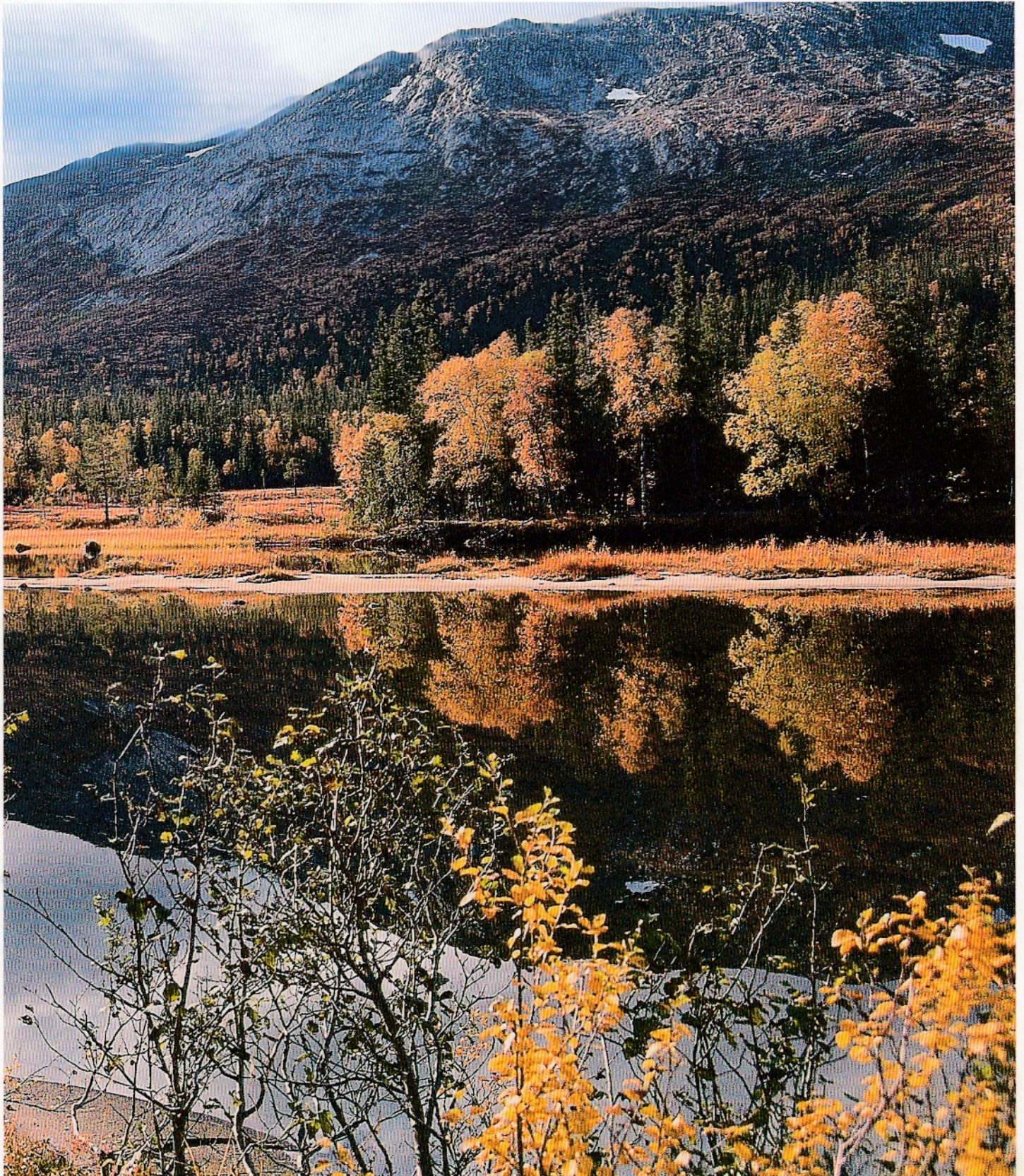

TELE PENSJONISTEN

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund Nr. 3/00 - 27.årgang

Adresse:

Telepensjonistenes Landsforbund
Postboks 6701 St.Olavs plass, 0130 Oslo
Telefon 22 77 87 12

Landsstyret

Leder	Bjarne Hagen, Veksthusfløtten 34, 0594 Oslo	tlf. + fax: 22 64 29 40
Nestleder	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
Sekretær	Inger Trøan, Sofies pl. 3C, 0169 Oslo	22 46 86 44
Kasserer	Ellen Bjørnstad Hanssen, Tollbugt. 11, 3044 Drammen	32 82 29 50
Styremedlemmer	Synnøve Nordahl, Dragonstien 31, 1062 Oslo	22 30 51 02
	Björg Avnskog, Erleveien30, 5097 Bergen	55 28 08 20
	Kristian Grønn, Ullandhaugvn. 77, 4021 Stavanger	51 87 09 67
Vararepresentanter	Gerd Parelius, Bøckmannsvei 24, 7019 Trondheim	73 93 10 20
	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 Fagernes	61 36 00 59
	Sivert Svanes, Venus vei9, 3226 Sandefjord	33 47 57 25
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo	22 65 30 05
	Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1362 Hosle	67 14 10 20
Varamann	Reidun Sandnes, Terasseveien 96 0682 Oslo	22 26 49 80

Telepensjonisten kommer ut 4 ganger i året.

Redaktør:	Liv Ulsbøl, 2 Strøm terrasse 9, 3046 Drammen	tlf. + fax: 32 83 23 48
Forsidefoto:	Knut Borge	
Trykk:	Comitas AS, Oslo	
Opplag:	3550	

Innholdsfortegnelse:

s. 3	Fokus på årets forhandlinger	s. 11-12	Gamle og fattige
s. 4	Telekvinnenes innsats under 2. verdenskrig...	s. 13	Kristiansands pensjonister på tur
s. 5-6	Skattebegrensning for liten skatteevne	s. 14	Tele EX it 1946-2000
s. 8	Politisk løftebrudd mot pensjonistene	s. 15-19	Infosider
s. 9	Grensetreff ved Morokulien	s. 20	Adresseliste
s. 10	Ungdomshus for eldre		

Frist for innlegg til neste nr.: 1 november 2000

Fokus på årets forhandlinger

Som våre medlemmer sikkert har merket seg har forbundsledelsen vært svært opptatt av årets forhandlinger om reguleringen av grunnbeløpet i Folketrygden. Både gjennom innlegg på møte i Norsk Pensjonistforbund, og i samarbeidskomiteen(SAKO) har vi etter fattig evne vært pådriver for at årets regulering måtte føre til et vendepunkt i retning av bedre samsvar mellom gjennomsnittlig lønnsøkning for yrkesaktive og økningen av grunnbeløpet for pensjonister. Som en del av dette har vi satt ned en arbeidsgruppe som bl.a. utarbeidet et brev til våre tjenestemannsorganisasjoner hvor vi ber om støtte til årets pensjonsforhandlinger.

Hvorfor har det vært så viktig å fokusere på årets forhandlinger om regulering av grunnbeløpet? Det er flere grunner til dette. For det første er det viktig å få stoppet for de stadige underreguleringer som har skjedd, særlig i de senere årene, noe som kan føre i retning av minstepensjon for alle. For det andre er det nå dokumentert at myten om store underskudd i statsbudsjettet pga. overføringer til pensjonistene, ikke stemmer med virkeligheten. Det faktiske forholdet er at pensjonsinnbetalingene fra 1975 til 1997 har gitt et overskudd til staten på over 366 milliarder kroner. Dette har forhåpentligvis gitt statens forhandlere noe å tenke på.

Hva ble så årets forhandlinger for pensjonistene?

I følge protokollen var det enighet om resultatet. Spørsmålet er da om den forventede årslønnsveksten på 3,9% for alle grupper i 2000 slår til. Det er på det rene at rammene for de offentlige ansatte er beregnet til 4,8%. Det er foreløpig ikke kjent hvor høy den totale lønnsvekst blir for alle grupper i 2000.

I og med at grunnbeløpet på årsbasis for pensjonister er hevet med 4,2% og derfor ligger 0,3% over den forventede lønnsvekst for alle grupper, har Statens forhandlere for første gang gått med på en svak "overregulering". Det er første gang i nyere tid at dette har skjedd. Det er imidlertid ingen grunn til å juble over sluttresultatet. Det står mye igjen som må rettes opp.

Etter at ovenstående var skrevet har det kommet et utfall fra sosialminister Guri Ingebrigtsen mot pensjonistene. De "rike" pensjonistene bør betale større egenandeler, og rabattordninger for pensjonistene bør falle bort, med videre.

Vi har langt over 600.000 pensjonister i vårt land som nøye vil følge med om sosialministerens utspill vil bli satt ut i livet.

Dersom dette skjer vil nok svaret fra pensjonistene komme ved Stortingsvalget neste høst.

Telekvinnenes innsats under 2. verdenskrig frem i lyset

L. Krokan

Av Otto Döscher Tobiesen

En dag på forsommeren kom jeg nedover Kongensgate. Da jeg passerte nr. 12, hvor Personalavdelingen holdt til i mange år, gikk døren opp og ut kom Lillian Krokan.

- Hei Otto!

- - Hva gjør du her? Går du igjen?

-

- På sett og vis. Jeg er ganske ofte på gamle tomter. Et prosjekt som jeg er med i, har møtene sine her. I dag har jeg vært hos Anne Solberg i Telemuseet og levert et manus til et hefte, eller kanskje jeg skal si bok, for det ble omtrent 200 sider, om Telekvinnenes innsats under 2. verdenskrig.

- - Det høres da interessant ut, men hvordan i all verden kom du borti dette?

- - En gammel drøm som er blitt virkeliggjort!

Høsten 1979 arbeidet jeg en tid med å videreføre KTTLs historie. Da leste jeg blant mange andre dokumenter «TelegrafTidende» (KTTLs medlemsblad) for 1940, 41 og de første årene etter krigen. Der fant jeg artikler om telekvinnenes illegale innsats. Og jeg fant artikler som beskrev en nesten ufattelig arbeidssituasjon. Hvem er klar over dette i dag? Tenkte jeg. Det var da gått over 30 år siden det ble skrevet og bladene de sto i, var ikke lenger så lett tilgjengelige.

Artiklene burde trykkes på nytt og flere kvinner burde oppfordres til å fortelle, var min klare tanke. Det ble med tanken.

Så i 1995, da vi feiret frigjøringsjubileet, dukket tanken opp igjen.

Da var jeg leder i KFB – Kvinners Frivillige Beredskap. KFB hadde i lang tid arbeidet for å kaste lys over kvinnenes innsats under 2. verdenskrig og i forbindelse med frigjøringsjubileet ble det drevet den reneste detektivvirksomhet for å finne frem til flere kvinnelige veteraner. Og det lyktes vi med. Men, det var en gruppe som nesten totalt manglet, kvinnene fra Telenor eller Telegrafverket som det jo het den gangen. Jeg tenkte mye på det. Jeg visste jo at de gjorde en innsats som var viktig, både for felttoget de første månedene av krigen, og senere motstandskampen. Derfor burde også telekvinnene frem i lyset. Og det de opplevde er jo viktig telehistorie. Arbeidet skulle vært gjort for lenge siden. Svært mange av dem som hadde sitt virke i Telegrafverket i årene 1940-45 er døde og borte.

De som fremdeles kan fortelle, er for lengst blitt pensjo-

nister og ikke så lette å oppspore. Noen er ikke friske og av den grunn forhindret fra å berette. Men da jeg ble pensjonist, ble tanken til handling. Jeg gjorde et forsøk og det ble intervju med 45 flotte damer. Og så har jeg med informasjon om ca. 25 andre. For det meste stoff som er hentet fra «TelegrafTidende» 1945-47. Noen skrev sine beretninger der. I tillegg er noen funnet gjennom tips fra gamle kolleger og noen ut fra tilgjengelige dokumenter.

- - Men hvordan fant du frem til de damene som du har intervjuet? Og reiseutgiftene, hvem betalte dem? Det koster jo noe å dra land og strand rundt.

- Penger til å reise for, fikk jeg velvilligst av Telenor og hjelp til å finne frem til intervjuobjekter, fikk jeg av gamle kolleger. Det er nyttig med stor kontaktflate! Men, uten Eli Skaar, Lilly Urskar Skotmyr, Rolf Mathisen og Kyrre Bjugn ville jeg hatt store problemer.

- - Har det vært moro å reise rundt? Eller var det vanskelig å få dem til å fortelle?

- Det har vært utrolig interessant og givende å arbeide med dette. Alle jeg har spurt om å få møte har sagt ja og stilt opp. De har svært forskjellige historier å fortelle. Noen av historiene spenner over et langt tidsrom, andre beretter om en spesiell hendelse. Noen er stillferdige hverdagshistorier, noen er svært dramatiske. Beretningene fra fangeleirene er rystende.

- - Går det an å få lese dette som du nå har samlet?

- - Det er Telemuseet som bestemmer opplaget og som trykker stoffet, men jeg skulle tro at de som er interessert, vil få mulighet til det.

- - Hvorfor har du bare skrevet om damene? Telemennene sto vel også på?

- - Det er helt klart at Televerkets mannlige ansatte gjorde en kjempejobb. Jeg har tatt for meg kvinnenes innsats fordi den er mindre dokumentert enn mennenes. Det betyr ikke at det ikke kunne vært skrevet mer også om mennenes innsats.

- Otto, det var hyggelig å se deg igjen, men nå må jeg løpe. Jeg må rekke toget til Kongsberg.

Skattebegrensning for liten skatteevne

Advokat Tore Fritsch – Skattebetalerforeningen

Skattelovens regler om skattebegrensning for liten skatteevne har vært gjenstand for stor oppmerksomhet de seneste år. Det er av enkelte hevdet at reglene er urimelige og opprettholder en stor skattebyrde. Det dreier seg imidlertid om regler som gjør at visse personer får en reduksjon av skatt i forhold til det andre personer med de samme inntekts-/formuesforhold må betale. En opphevelse av reglene ville derfor rammet mange, men er ingen aktuell problemstilling. Noe annet er spørsmålet om reglene om skattebegrensning går langt nok eller burde vært bedre. Her presenteres reglene slik de er.

Hvem kan få skattebegrensning?

Skatteyttere som har inntekt under visse beløp (grensebeløp) skal ikke betale inntektsskatt eller trygdeavgift, når skatteyter har rett til særfradrag som alders- eller uførepensjonist.

Det samme gjelder også for skatteyttere som mottar overgangsstonad eller etterlattepensjon, samt AFP pensjonister som er fylt 64 år og skatteyttere som er født i 1944 eller tidligere og som etter fylte 62 år mottar tilsvarende avtalefestet pensjon i henhold til vedtekter godkjent av departementet, eller tilsvarende avtalefestet pensjon hvor dette er bestemt i tariffavtale hvor staten er part, eller i tariffavtale godkjent av departementet.

Grensebeløpet

Når inntekt for inntektsåret 2000 er kr. 73.800 eller lavere for enslige og kr. 120.600 eller lavere for ektepar (for 1999 kr. 71.800 og kr. 117.500), skal det ikke betales inntektsskatt eller trygdeavgift. Eventuell formuesskatt nedsettes ikke.

Grensebeløpet for ektefeller sees i forhold til summen av ektefellenes samlede inntekt uavhengig av om ektefellene ligger i klasse 2 (under ett) eller i klasse 1 E (særskilt). Kun dersom ektefellene lever adskilt (som ved en faktisk separasjon) kan hver av ektefellene pårope seg grensebeløpet for enslige.

Særlige regler når inntekten overstiger grensebeløpet

Hvis inntekten overstiger grensebeløpet, skal summen av inntektsskatt og trygdeavgift ikke utgjøre mer enn 55% av overstigende beløp.

Årsaken til en slik regel er at skattebegrensningen kun skal senke skatten for de lave inntektene. Når inntekten når et høyere nivå skal det ikke være noen forskjell i skatt for gruppen som automatisk skal ha skattebegrensning og andre skatteyttere. Innenfor det inntektsområdet som ligger mellom full skattebegrensning og ingen skattebegrensning skal differansen "innhentes" ved en kraftigere beskatning for pensjonisten enn for andre.

Eksempel 1

Skatteyster 1	Skatteyster 2
Alderspensionist med pensjon på kr. 90.000	Lønnstaker med en lønn på kr. 90.000
Alminnelig inntekt kr. 73.800	Alminnelig inntekt kr. 73.800
Skatt:	Skatt:
Trygdeavgift kr. 2.700	Trygdeavgift kr. 7.020
Inntektsskatt kr. 12.908	Inntektsskatt kr. 12.908
Sum skatt kr. 15.608	Sum skatt kr. 19.928
Skattebegrensning kr. 15.608	
Skatt å betale kr. 0	

Økes inntekten med kr. 10.000 (eksempelvis renteinntekter) blir situasjonen:

Eksempel 2

Skatteyster 1	Skatteyster 2
Alderspensionist med pensjon på kr. 90.000	Lønnstaker med en lønn på kr. 90.000
Alminnelig inntekt kr. 83.800	Alminnelig inntekt kr. 83.800
Skatt:	Skatt:
Trygdeavgift kr. 2.700	Trygdeavgift kr. 7.020
Inntektsskatt kr. 15.708	Inntektsskatt kr. 15.708
Sum skatt kr. 18.408	Sum skatt kr. 22.728
Skattebegrensning* kr. 12.908	
Skatt å betale kr. 5.500	
Skatteøkning i forhold til eks. 1 = kr. 5.500	Skatteøkning i forhold til eks. 1 = kr. 2.800

*Skattebegrensning samlet skatt: $\text{kr. } 18.408 - ((83.800 - 73.800) \times 55\%) = \text{kr. } 12.908$

Det er dermed slik at alderspensionisten har en marginalsatt på 55% når inntekten overstiger grenseløpet samtidig som man har krav på skattebegrensning. Slike skatteyster vil altså ha stor effekt av fradrag. På den annen side skattelegges renteinntekter og aksjeutbytte relativt sett svært hardt. Det er denne "harde beskatningen" som har vært gjenstand for betydelig kritikk.

Begrepet "inntekt" ved skattebegrensning

Så lenge man ikke har formue over kr. 200.000, så er inntekt i denne sammenheng alminnelig inntekt (netto inntekt) før særfradrag. Dersom formuen overstiger kr. 200.000 (samme beløp for enslige og ektefeller – ektefellenes formue legges sammen), skal det ved beregning av hvor stor skattenedsettelse som gis, også tas hensyn til overskytende formue. Her skal inntekten økes med 2% (for 1999 – 3%) av den delen av formuen som overstiger kr. 200.000, men kun ved beregning av hvor stor skattenedsettelse som gis.

De siste år har fribeløpet for formue økt fra kr. 120.000 til 200.000 og prosentsatsen for overskytende del er redusert først fra 5% til 3%, og nå for 2000 til 2%. Dette har redusert den merbeskatning som skjer pga. formue betydelig. Om det er politisk vilje til å fjerne denne merskatten helt, gjenstår å se.

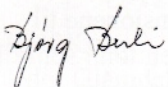
Sommerhilsen fra Arendal

Telepensjonistenes forening i Arendal har bestått i vel 10 år, og i alle disse årene har Col (Chr. Fr. Corneliussen) vært formann. Til årsmøtet 23.02.00 ønsket han avløsning, og Bjørg Berli ble valgt til ny leder. Foreningen har 56 medlemmer.

Medlemsmøtene som holdes hver siste onsdag i måneden, har god oppslutning. Det viktigste på møtene er det sosiale samværet med gamle arbeidskamerater over en god kopp kaffe. Vi frisker også opp med allsang. Til enkelte møter har vi fått medlemmer til å fortelle fra et fritt valgt emne, gjerne litt "mimring" fra tidligere tider i Televerket. Til andre møter prøver vi å få en kåsør utenfra til å snakke om et aktuelt emne.

I vårsemesteret startet vi opp med rusleturer/uteaktiviteter en gang i måneden, gjerne kombinert med en omvisning. Dette har vært vellykket, så vi fortsetter med det utover høsten. Vårsemesteret avsluttet vi med en fin båttur i Blindleia og en hyggelig og god middag på Vigland gård i Vennesla.

Med vennlig hilsen
For Telepensjonistene i Arendal

Helse og livskvalitet i eldre år – Kapittel 2. Kunnskapsgrunlaget

Dette kapittelet i publikasjonen «Helse og livskvalitet i eldre år» diskuterer ulike emner med sikte på å styrke kunnskapen om hva det innebærer å bli eldre, og hvilket syn samfunnet for øvrig har på eldre.

Uttrykket "eldrebølgen" har etter hvert fått en negativ klang, fordi mange ser på eldrebølgen som en flodbølge som skyller over oss og sluker ressurser. Når politikerne snakker om underskudd i Folketrygden, påvirker dette samfunnet. Spesielt yngre mennesker har i ulike innlegg i aviser og andre publikasjoner gitt uttrykk for hva dette vil koste.

Men denne publikasjonen dokumenterer at det hvert år siden Folketrygden ble etablert, har vært en positiv forskjell mellom innbetalte trygdepremier og utbetalte alders- og uførepensjoner. Ved utløpet av 1999 var overskuddet hele 366 milliarder kroner, selv uten at det er regnet renter på beløpet.

Når politikerne snakker om underskuddet i Folketrygden, dreier det seg om utgifter de gjennom egne vedtak har påført samfunnet. Ansvaret for disse utgiftene ligger i Stortinget og ikke hos bedrifter og arbeidstakere som har betalt sine premier.

Vi kan også merke oss at de siste 3 årene har tallet på alderspensjonister stått stille, de kommende 10 år vil det gå ned, men så vil vi få en økning.

Det er derfor viktig å bruke uttrykket eldrebølgen – men den må ikke sees på som en trussel. Den er et uttrykk for den velstandsutvikling vi har hatt i landet vårt gjennom 100 år. Årsakene er nedgang i barne- og ungdomsdødeligheten i første del av hundreåret og nedgangen i eldredødeligheten i siste del av hundreåret.

Det er viktig at pensjonistene har kjennskap om dette emnet, og at denne kunnskapen brukes i diskusjoner om emnet.

Trondheim, 03.07.00
Sekretæren

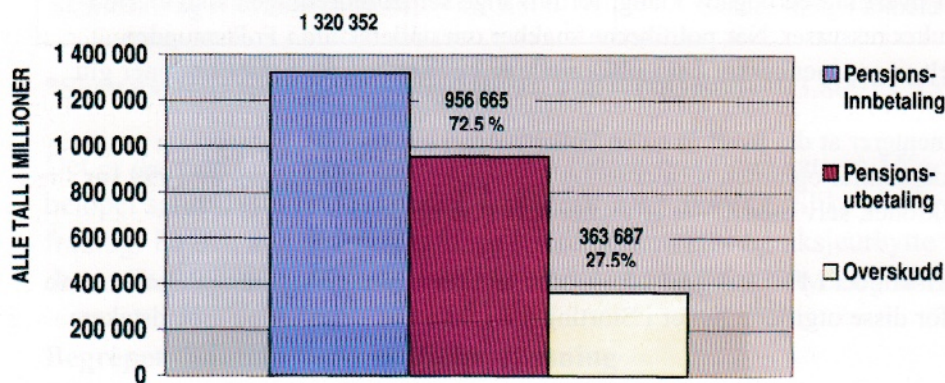
Politisk løftebrudd mot pensjonistene

Norsk Pensjonistforbund har gitt ut en interessant publikasjon om Folketrygden med tittelen "Politisk løftebrudd mot pensjonistene fra 1967-2000." I publikasjonen dokumenteres den klare underreguleringen av grunnbeløpet i folketrygden som har funnet sted fra 1967 og frem til i dag. Da folketrygden ble innført i 1967 var det en forutsetning at ytelsene skulle utvikle seg i takt med den generelle lønnsutviklingen i samfunnet. Pensjonistforbundet har regnet ut at grunnbeløpet som i 1997 var 42.000 kroner skulle vært 53.415 kroner hvis det var gitt full kompensasjon for lønnsutviklingen i samfunnet.

Reguleringen av grunnbeløpet har hatt betydning for statspensjonister siden 1986. Da ble det nemlig bestemt at statspensjonene skulle reguleres med samme prosentsats som grunnbeløpet. Offentlig ansatte taper ikke pensjon ved avgangstidspunktet, da de pensjoneres ut fra den lønn de har når de går over i pensjon. Derimot taper de pensjon når grunnbeløpet underreguleres.

Underreguleringen av grunnbeløpet rammer ikke stortingspensjonene, statsrådspensjonene eller pensjonene til dommere i Høyesterett. Grunnen til dette er at disse pensjonene fastsettes etter en prosentsats av den lønn som til enhver tid er fastsatt for henholdsvis stortingsrepresentanter, statsråder og høyesterettsdommere. Det er lett å si seg enig med Pensjonistforbundet når de skriver at det er et paradoks at de som treffer vedtak om underregulering av grunnbeløpet ikke selv blir rammet.

Pensjonistforbundet kommer med den interessante opplysning at folketrygdens pensjonsdel går med et betydelig overskudd. Fra 1975 til 1997 har overskuddet vært 364 milliarder kroner. Ja, du leste riktig -364 milliarder. Det er ikke akkurat det inntrykket en får når en følger med i den politiske debatt. I hvert eneste år siden 1975 har det vært overskudd - for 1997 var overskuddet 14,6 milliarder.

Pensjonsutgiftene utgjør om lag 60 % av folketrygdens utgifter. Cirka 40% av utgiftene går til bl.a. sykestønad, arbeidsløshetsstønad, attføringsstønad og stønader til ugifte, skilte og separerte forsørgere. Det er disse utgiftene som sørger for det store underskuddet, ikke pensjonsutbetalingene.

Sosial- og helsedepartementet uttaler i sin kommentar til Pensjonistforbundets publikasjon at trygde- og arbeidsgiveravgiftene ikke kan betraktes som rene pensjonsforsikringspremier, og at det derfor er svært misvisende å kalle de samlede trygdeavgifter i folketrygden for "pensjonsinnbetalinger", og å sammenholde dette med de samlede pensjonsutbetalingene. Det er derfor misvisende å snakke om et "overskudd" i folketrygden mener departementet.

Skal vi avslutte med litt bedre nyheter? I år ble det enighet mellom partene i trygdeoppgjøret. Grunnbeløpet ble øket med 4,6% til 49.090, noe som er høyere enn den beregnede gjennomsnittlige lønnsvekst i arbeidslivet.

Grensetreff for telepensjonister ved Fredsmonumentet på Morokulien.

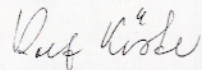
Grensestua var valgt som møtested for knapt 90 telepensjonister fra flere foreninger på Østlandet. Der ble de tatt i mot, bispist og underholdt. Juel Stubberud kåserte som vanlig suverent ved Fredsmonumentet. Det var lagt opp forholdsvis romslig program, slik at noen kunne dra på handletur til Charlottenberg eller Magnor, mens andre valgte å ta det med ro på stedet.

Svenske telepensjonister fra Värmlandområdet var invitert og fortalte litt om sin forening og dens arbeide. Kanskje kan denne første kontakten føre til mer samkvem og samarbeid?

Glåmdal telepensjonistforenings 10 år ble markert, men feires grundigere ut på høsten.

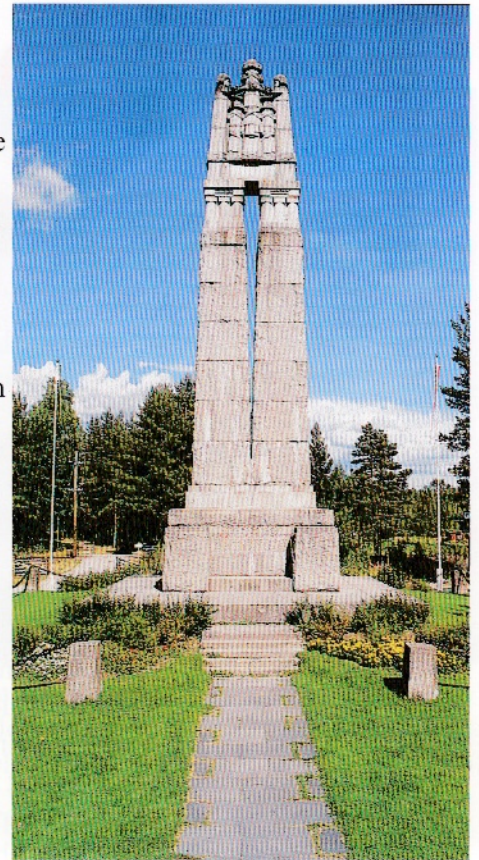
Det er uklart hvem som arrangerer slikt treff neste år, ordningen må inn i mer faste former.

Med hilsen

Rolf Køste

leder Glåmdal Telepensjonistforening

Men MOROKULIEN – er det noe som heter det nå da? De fleste forbinder vel Morokulien med Kirkvaag og Hyland, radio og underholdning, altså moro og kul. Som jeg og sikkert mange andre trodde, var stedet laget for et radioprogram som Hyland kalte "Øver alla gränser". Dette skjedde faktisk for så lenge siden som i 1959. Jeg har vært der nå i juni, og ja da, stedet eksisterer det.

Morokulien er en stor park med mange blomsterbed, plener og masse trær. Stedet ligger på begge sider av grensen mellom Norge og Sverige, og midt på grensen står Fredsmonumentet. Det er 18 meter høyt og er bygget i 1914 av Sverige og Norge sammen.

Monumentet er av grå granitt fra Norge og er til minne om 100 årig fred mellom disse to landene.

Monumentet består av to massive granittsøyler på en kraftig sokkel. På den ene siden vendt mot Norge står det hugget inn: "Norske og svenske fredsvener reiste dette monumentet aar 1914 med tak for hundreaarig fred", og på den andre siden mot Sverige står det: «Hädanefter är krig mellan skandinaviska bröder om-öjligt». Ved begge disse sidene står det flaggstenger med det norske flagget på norsk side og det svenske flagget på den andre siden. Helt øverst forbindes søylene av to menn som rekker hverandre hendene. Et lite stykke foran monumentet er det bygget opp en stenrøys med grensemerket på toppen. Her kunne jeg

faktisk stå med ett ben i Norge og ett i Sverige. Slike grensemerker er vanligvis gule, sa guiden, men ikke denne som har fått beholde sin jernfarge fordi den gule fargen passet dårlig foran Fredsmonumentet, som guiden sa.

Det var flere bygninger her, bl.a. en gammel grå bygning som het Brennastua. Den var tydelig preget av tidens tann utenpå, men inni var den veldig fin, ble det sagt. Huset var fra 1700-tallet og ble i sin tid brukt bl.a. til kommunestyremøter. Og så er det selvsagt radiostasjon der som i dag blir brukt av radioamatører. På begge sider av grensen var det en kafeteria. Jeg var ikke inne i den svenske, men den norske var koselig og serverte deilig mat.

Morokulien ligger i skogsterreng og dekker et område på 37.000 kvm., så det er rikelig med parkeringsplasser. Men jeg må ikke glemme å nevne telefonkioskene – en for Telenor og en for Telia, og et amfiteater hvor Hyland antakelig sendte sine programmer fra. Dessuten ble det en liten handletur til Charlottenberg også, bare 5 km inn i Sverige.

Morokulien er å anbefale, og det er artig å ha vært der.

Hilsen og takk til Kongsvinger.

Liv

«Ungdomshus for eldre»

Artikkelen er hentet fra brosjyren "Fra melkerampe til internett-kafe" utarbeidet i samarbeid med bl.a. Trondheim kommune.

I et av de flotteste husene midt i Trondheim sentrum driver pensjonistene "Eldres Hus", et kulturhus og samlingssted for aktive mennesker som har levd en stund.

Husets uformelle møtested er Kafe Hornemann. Mange som er på bytur stikker innom her for å drikke kaffe eller spise middag. I Hornemannsgården har Pensjonistene også sitt Eget Reisebyrå – PER -. Gjennom PER kan pensjonistforeninger få hjelp til å legge opp turer. Reisebyrået lager sin egen turkatalog i samarbeid med NSB Biltrafikk. Pensjonistene har også et rådgivningskontor på huset som gir gratis veiledning og råd i juridiske, økonomiske og sosiale spørsmål. Kontoret drives på frivillig basis av andre pensjonister. Det finnes også en hjelpe- og besøktjeneste som drives gjennom Eldrerådet. Og som i et hvilket som helst ungdomshus foregår det en rekke aktiviteter s.s. korøvelser, trim, bingo, bridge, gammeldans, treskjæring, oljemaling m.m.

Det spesielle med denne storstuen for eldre er at det er pensjonistene selv som driver huset for kommunen. Det er PFO' (Pensjonistenes fellesorganisasjon) styre som bestyrer driften.

Eldres Hus ligger i Hornemannsgården, et 3000 kvadratmeter stort hus fra 1700-tallet. Her bodde familien Hornemann i over 100 år før Trondheim kommune kjøpte gården. Helt fram til 70-tallet ble huset brukt som politistasjon. I 1976 overtok humanitære organisasjoner, og de eldres organisasjon fikk tildelt åtte rom som ble satt i stand gjennom dugnad. Men for pensjonistene er 1988 det mest avgjørende året. Det var året for «Eldreopprøret». Kommunen ville gi Turistinformasjon flere kvadratmeter, mens pensjonistene skulle avspises med noen få kvadratmeter. Nå varslet pensjonistene aksjoner. De ville okkupere gården til kommunen gjorde om vedtaket. De samlet inn 3000 underskrifter, og de gikk i demonstrasjonstog. Dagsrevyen dekket aksjonen: "Det er første gang i Norges historie at de eldre går i protesttog for å fremme pensjonistenes egen sak". Det ble en hissig mediedebatt, men til slutt bøyde kommunen av og gjorde om vedtaket. Samarbeidskomiteen for pensjonister fikk hele huset. Turistinformasjonen fikk tildelt lokaler i nabogården.

I 1994 ble huset pusset opp for hele 6,5 millioner kroner og fremstår nå som et praktbygg.

Eldres hus har et budsjett på 6,5 til 7 mill. hvorav kommunen bidrar med 2 mill. Inntektene kommer fra kafedrift, reisebyrå og utleie. Det er 10 fast ansatte og flere frivillige. Det er stor interesse for huset, ikke bare blant pensjonister i Trondheim og i Norge, men Eldres hus i Trondheim har hatt besøk fra Island, Finland og Danmark som ville se på det unike tiltaket.

Bildet viser telepensjonister på vei til kafeen, fra v.: Elsa Pedersen, Åshild Haugan og Marit Grande

Ytterlige opplysninger om Hornemannsgården fås ved henvendelse til daglig leder Sigurd Liseth, PFO, Postboks 361, 7403 Trondheim.

Telepensjonister på Pc-kurs i Bodø

Kurset ble holdt i uke 14 med 6 deltakere fra Bodø pluss 1 fra Mosjøen som hadde kjøpt Pc-pakken. Læreren, Jøran Ingulfsen, fra Bravida, Tromsø var ung og meget dyktig.

På forhånd hadde vi fått tilsendt kursmaterieell som vi hadde gått gjennom og det var et fint opplegg. Vi fikk skryt for at vi hadde gjort lekser vår.

Med hver vår bærbare Pc til disposisjon, og i to fulle skoledager gjennomgikk vi grunnopplæring i tekstbehandling, regneark (Excel 97), og vi fikk også opplæring i bruk av Internett, så nå kan vi "surfe" på nettet etter nyheter, spennende reisemål etc.

Kurset var meget bra og timene gikk som en røyk. Det var moro å lære noe nytt i det fine kurslokalet på vår gamle arbeidsplass. Vi fikk da også ros av læreren for vårt glødende engasjement i stoffet. Det viser seg at det er aldri for sent å lære. Vi gleder oss til å praktisere våre nyervervede kunnskaper, men skulle gjerne hatt et oppfølgingskurs.

Takk til Jøran og Telenor for kurset og deilig lunsj begge dager.

Vennlig hilsen *Lilly M. Skolmyr*

GAMLE OG FATTIGE

Av Evald Hagenes

I Verdens Gang 25.07.00, under tittelen "Gamle og rike" leser vi at sosialminister Guri Ingebrigtsen har funnet det behørig å benytte ferietiden til å gå til frontangrep på de "gamle" som begrep – tydeligvis i den hensikt å forbedre landets økonomiske situasjon. Hun er ikke den første som har gjort det, men et visst minimumskrav bør vi forvente av en statsråd utgått av Arbeiderpartiet. Vi tør spørre: "Er det økonomi som er det største problemet for en sosialminister i et av verdens rikeste land?"

Gammel og rik?

"Gammel" er et begrep som har med alder å gjøre og ikke med økonomi. De gamle eller pensjonistene har som gruppe ingen fellesnevner enn at de har passert en viss alder. Det ville sannsynligvis være atskillig riktigere å uttrykke at politikerne er en rik gruppe som bør yte mer til felleskassen enn de gjør.

Det er rimelig å anta at pensjonistene utgjør et gjennomsnitt av det norske folk, også når det gjelder økonomiske evner til å betale for seg. Forskjellen på en yrkesutøver og en pensjonist kan vel enklest ut-

trykkes ved at yrkesutøveren mottar lønn, mens pensjonisten mottar pensjon. Et unntak er selvsagt de som har skodd seg på aksjer og som fremdeles har store aksjeposter når de blir pensjonister. Røkke blir ikke fattig om han blir pensjonist – ei heller statsråder. Derimot finnes det en rekke personer som ikke har hatt muligheten til å sko seg på aksjespekulasjoner og andre sugerør i felleskassen. Mange av disse er minstepensjonister. Enkelte eldre har sikkert også noen kroner i banken. Dette er penger som de har slitt for et helt liv gjennom arbeid og forsakelse. La nå disse få nytte godt av disse pengene på sine gamle dager! Men disse pengene er det altså statsråden så gjerne vil ha tak i! Slike statsråder vil vi ikke ha!

Ubrukbar rikdom

Enkelte politikere tar tydeligvis gjerne til ordet for at pensjonister skal være med å betale for at kapitalkreftene i et stadig raskere tempo skal få øke de rikdommene som allmennheten ikke får nytte godt av. Nyrike 0-skatteyttere skal det tydeligvis ikke røres ved. Storting og regjering ser ikke ut til å ha noen

forts. s. 12

forts. fra s. 11

betenkeligheter med å rane folk som heller burde tilbys det beste som samfunnet rår over etter at de er ferdig med sin arbeidsdag. Statens pengebeinge renner over av oljepenger, så det kan umulig være of-fentlig nød som tvinger samfunnet til å tilegne seg de eldres oppsparte midler for å kunne utføre en til-fredsstillende eldreomsorg. De fleste er vel nokså lei av å høre at vi ikke må bruke av oljepengene, for det fører til inflasjon og det som verre er. Men uten å blunke bruker Staten mange milliarder på en jern-bane som skal redusere reisetiden mellom Oslo og Gardermoen med 5 minutter. Det er inflasjonsdri-vende. Bruker vi derimot penger på eldreomsorg og helsevesen så ødelegger det landets økonomi. Forstå det den som kan!

Lovbrudd

I massemedia får vi høre at stat og kommune bryter landets lover når det gjelder eldreomsorgen. Mange eldre gis et tilbud som det øyeblikkelig ville blitt slått ned på hvis det var dyr og ikke mennesker det gjaldt. Det finnes eksempler på eldre og syke som ikke kan få stå opp hver dag fordi det er ikke betje-ning til å hjelpe dem. Andre eksempler forteller om sengeliggende eldre som lider av underernæring fordi ingen har tid til å gi dem mat. Hygiene og stell kan være under enhver kritikk. Forhold hvor opp til 25 pasienter må dele på en dusj og hvor eldre får dusje bare hver 14. dag er ikke uvanlig. Toalettbesøk kun når og hvis betjeningen har tid til å hjelpe burde vært forsøkt en måneds tid av en statsråd. Men er det dette sosialministeren vil gripe fatt i og gjøre noe med? Nei, hennes problem er at hun mener disse menneskene har for mye penger. Det er grotesk! Det burde forventes at en statsråd i en sosialdemokratisk regjering øyeblikkelig gikk ut og sa at dette skal det bli slutt på med en gang. Det er ikke langsiktige planer som her trengs, men i før-ste rekke øyeblikkelig handling. Her kan en nesten bokstavelig talt si at mens graset gror, dør kua.

Valg

Hvordan kan en såkalt "sosialdemokratisk" regjering havne på et slikt lavnivå? Vi må ha lov å spørre! Er det noe de fleste av oss ønsker, så er det å få bli gammel. Alternativet tør de fleste av oss ikke tenke på. Men det ser ut til at politikerne er en gruppe mennesker som ikke ser denne muligheten for sin egen del. Eller kan det skyldes at de selv har sikret sin alderdom på diverse vis utenom det samfunnet vi alle skulle nyte godt av? La gå at private institu-

sjoner må vise vei her, men ansvaret for at alle skal få en anstendig livskveld er politikernes og ingen andres.

Det er ikke så altfor lenge til neste valg. La oss vise at vi ikke ønsker regjeringer som ikke vet å ta vare på sine eldre, men heller gjør hva de kan for å plyndre de som har passert middagshøyden. Vi må slutte med å vende det andre kinnnet til når overivrige statsråder og stortingspolitikere ignorerer oss eldre med den enkle begrunnelse at dette er lojale velgere som stemmer slik de alltid har gjort. Vi fortjener ikke disse politikerne. La oss gjøre en felles innsats ved neste valg og vise at vi ennå har et snev av de-mokrati igjen i landet vårt. Vi er til sammen over en halv million velgere. Det betyr at vi har makt hvis vi vil bruke den. La oss gjøre det!

Sommer, sol og smil

Hei alle sammen!

Det er noe merkelig som skjer om sommeren! Det er så mange smil å se. Mange flere enn om vintere-n. Vi hilser på folk vi ikke kjenner, smiler og vinker. Ja, vi snakker mye mer med hver-andre nå om sommeren.

På campingplassen blir vi kjent med alle naboene. Vi sparker fotball med noen vi aldri har sett før. Vi reiser med bil til fremmede land, og prøver å gjøre oss forstått selv om vi ikke kan språket. Vi bruker kroppsspråket, peker og lager grimaser for å få folk til å skjønne hva vi mener. Og vi er ikke så redde for at de skal le av oss. Vi smaker på ukjent mat, som vi kanskje ikke hadde turt hjemme. Ja, vi syns til og med det smaker godt, selv om det er annerledes enn det vi er vant med!

Er det noe med sommer og sol som gjør at vi blir slik? Jeg tror det. Det er varmere og lysere ute. Vi er ikke så mye inne i husene våre, men kommer ut og treffer hver-andre i stedet for å sitte foran fjernsynet hver ettermid-dag. Fordi det er lyst hele kvelden, og hele natten noen steder i landet også, så er vi mye mer ute og finner på ting sammen.

Vi går hele vinteren pakket inn i varme, tjukke klær. Det er deilig endelig å kunne spring ut i gresset med nare tær og tynne sommerklær på. Det føles litt som å sveve, det føles fritt og godt. Det tror jeg går ut over humøret vårt også. Vi blir rett og slett litt gladere og modigere om sommeren.

Ha en fortsatt fin sommer! Smiiiiil.

Hilsen Eli

Kristiansands- pensjonister på tur

Fredag sto en flokk forventningsfulle ungdommer i alderen 60-86 år på fergeterminalen i Kristiansand og ventet på klarsignal til å gå om bord. Nå var vi på vei til Sverige, Åland og Finland!! Det var så mange som ville være med at det måtte bli to busser som skulle stå for landtransportene. Det var tydelig at alle forventet seg en flott tur, og vi skulle slett ikke komme til å angre. Vel fremme i Göteborg, hadde vi en lang busstur foran oss. Det var innlagt pauser, og i en pause ble vi servert kaffe og medbrakte kaker (bakt av velvillige tur-deltakere). Første overnatting hadde vi på Stadshotellet i Kristinehamn som ligger ved Vänerens strand. Neste dag gikk turen til Stockholm. Det var veldig mange folk ute og promenerte, så jeg tror ingen av oss misunte våre dyktige sjåfører som hadde jobben med å ta seg frem. Det var omtrent som å kjøre buss i Kristiansand 17. mai. Det viste seg at Stockholm Maraton nettopp hadde gått av stabelen. Vi hadde en fin rundtur i Stockholm. I nydelig sommervær fikk vi blant annet beskue Gamla Stan, Djurgården og Skansen. I kveldingen gikk vi igjen om bord på Viking Line's «Mariella» som skulle ta oss med til Åland. Vi passerte nydelige holmer og øyer, med og uten sommerhus og hytter. Vi som bor på Sørlandet er jo mektig stolte av vår skjærgård, men det spørs om ikke vi må si oss slått av svenskene og ålendingene likevel. Guiden hadde en vidunderlig sans for humorfylte replikker og meget gode kunnskaper om Åland. Vi var mektig imponerte over alt det som Åland med sine 25000 innbyggere hadde av skoler og andre tilbud. Vi skulle videre til Finland og Helsinki sent på kvelden. Denne gangen tror jeg de fleste bare gikk rett til lugaren og la seg. Trette etter en dag full av opplevelser, lot vi motorene på vår nye venninne «Gabriella», også fra Viking Line, vugge oss i søvn. I Helsinki fikk vi igjen en fin rundtur med lokal guide og vi fikk se en mengde bygg og parker. Det som gjorde mest inntrykk var nok fjellkirken hvor vi satt stille og nød en nydelig musikk som fylte den store kirken som var sprengt inn i fjellet. Foruten dette var det parken med Sibelius-monumentet som huskes best fra rundturen.

Som Bergen i Norge, er Helsinki kulturbyen i Finland i år, og vi kunne oppleve marked og opptredener og utkledd barn og voksne. Dessuten var Salutorget en morsom opplevelse med salgsboder av mange slag. Frukt og grønnsaker, poteter, skinnvarer, strikkevarer, og mye mer. De fleste valgte nok å ta en liten tur til lugaren for å slappe av noen timer før «Gabriella» igjen skulle gi seg ut på Østersjøen og føre oss til Stockholm. Etter en flott kveld med en praktfull solnedgang og nydelig skipsled var det litt av et sjokk at vi kom opp og fikk se at det sprutregnet ute. Etter en god frokost kunne vi atter bevege oss til bussene som nå skulle ta oss hjemover, via Karlstad hvor vi skulle overnatte. På veien dit var vi til omvisning på Drottningholm slott, slottet var både pent og tørt og guiden var både søt og flink. Men da hun fikk seg til å si noe om at «den gang Norge var svensk», fikk hun høre at vi kun hadde vært i union med Sverige. (Det var faktisk 7. juni den dagen ---- til alt overmål) Hun rødmet kledelig og gav oss rett.

Karlstad er den byen i Sverige som har flest soltimer, stod det i brosjyren vår, og det så jammen ut til å holde stikk. Da vi nærmet oss, sluttet det å regne og vi kunne slippe tørrskodd inn på hotellet. Sjåfører og reiseledere ble behørig takket og rost. De på sin side hadde aldri reist med ei kjekkere og mer presis gruppe. Alle var fornøyd med alle, og vi sang og pratet og hygget oss. Neste morgen var vi ute og kikket litt på omgivelsene før vi igjen gikk i bussene for å kjøre til Stömstad, hvor vi skulle rekke ferga til Sandefjord og Norge. De to og en halv timene turen tok, var akkurat nok til å spise og handle. Så bar det igjen på velkjent vei langs E-18, mot Kristiansand. Etterpå har det vært godt å ha litt tid og litt ro til å fordøye alle minnene. De blir nok bare bedre og bedre - slik som gode minner bruker å bli.

Hilsen Sigrunn Andve.
(fornøyd telepensjonist)

(Red. mrkn. Innlegget er noe forkortet)

«Askeladden» nr.1/00:

Tele EX it 1946 – 2000

Laila Andersen

Telekstjenesten takker for seg 30. juni 2000, etter en lang og tro tjeneste.

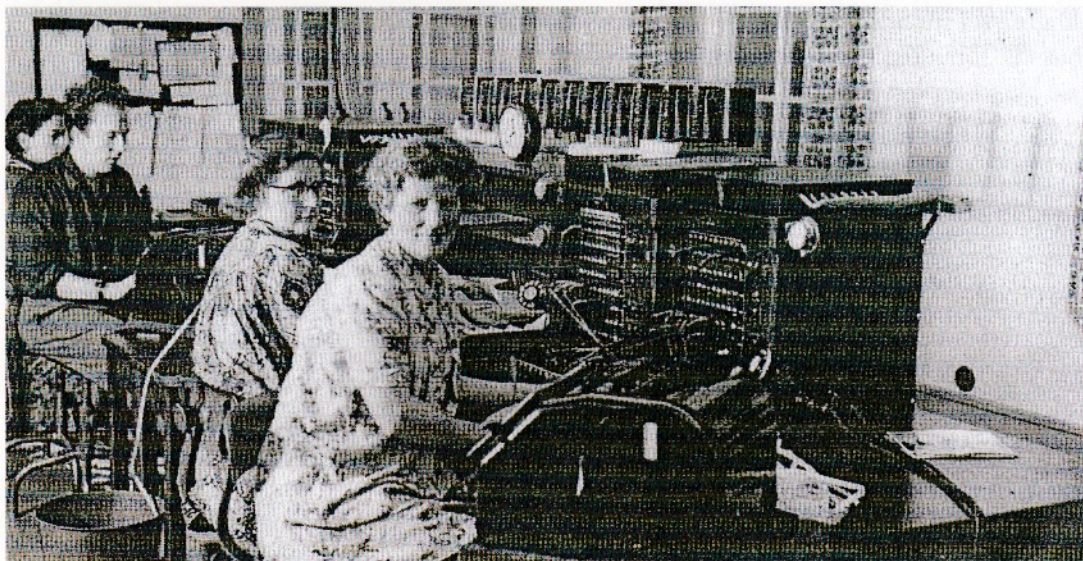
Teleks var en tjeneste fra Telegrafverket, som leide ut linjer til bruk for fjernskrivere.

På samme måten som telefonen var blitt uunnværlig i hjemmet, ble teleksen det for mange i næringslivet.

Korrespondansen foregikk direkte mellom to teleks-abbonnenter i skrevet form.

Istedenfor den ofte langstrukne brevveksling eller

venting på rikstelefonen ble kontrakter sluttet i bindende form over teleksapparatet. Det tok bare noen få minutter, og takstene var lavere enn rikstelefontakstene. Enhver som kunne skrive på maskin, kunne betjene fjernskriveren: Vi ble våre egne telegrafister. Teleksen tilfredstilte et stadig større behov for rask og effektiv kommunikasjon etter andre verdenskrig. Teleksen ble brukt mest over lange avstander, og var derfor et meget nyttig redskap for handel, presse, værtjeneste og flynavigasjon, store organisasjoner og offentlige etater.

Fra fjernskri-
versalen i
telegrafbyg-
ningen i
Bergen 1953.
Bildet er hen-
tet fra Verk &
Virke 1/54

Teleksens siste dager.
Samtidig med utgivelsen av denne
«Askeladden» går teleksen ut av
bruk. Tegningen av signatur SGD fra
1956 har motiv fra fjernskri-versalen i
Bergen. SGS, som stod for Signe
Kristine Sivertsen, jobbet selv i dette
miljøet. Tegningene henger i Bergen.

Men teleksen var ikke død...(likevel)

Teknologien er fra 1946, materiellet har gått ut av produksjon og kundegruppen bare synker. Nå må vi da bli kvitt denne gamle skrivemaskinen?

TEKST OG FOTO Margareta Magnus Myhre

–Teleks er basert på tidligere tiders teknologi og bruksbehov, sier prosjektlederen for nedleggelsen av teleksen i Telenor Bedrift, Olav Aamaas.

–I dag bruker de fleste av de tidligere teleks-kundene andre og mer moderne kommunikasjonsformer. Derfor har Telenor de siste årene opplevd et betydelig frafall av kunder og tilsvarende reduksjon i trafikken. Teleksen ble etablert i 1946 og hadde da nærmere 11 000 abonnenter.

Fra midten av 80-tallet begynte antallet abonnenter å falle og de siste månedene har frafallet vært hele 13 prosent per måned. De gjenværende kundene er stort sett fra maritim, olje- og finansbransjen. De benytter teleks hovedsakelig til å sende internasjonale forretningsdokumenter. – 1. juli i år er det slutt. Men har du fortsatt trang til å sende en teleks, er ikke det et problem, smiler Aamaas.

–Nextra leverer nå en tjeneste som konverterer e-post til teleks og omvendt. Resten av verden kan sende og motta teleks fra norske kunder som før. I Norge beholder kundene sitt teleksnummer, men vil heretter måtte sende og motta meldingene som e-post via Nextra. Nextras systemer oppgraderes kraftig, blant annet med gjenbruk av eldre telekskomponenter fra nettet som nedlegges. For å formidle teleksmeldingene til mottakerne rundt om i verden samarbeider Nextra med Swisscom i Sveits.

Gammel Teknologi Prosjektleder Olav Aamaas (t.v.) og driftsleder Tom Solberg er med på å legge ned det gamle teleksnettet. «Åpen linje» nr. 8/00

Foto: Ragnhild Dehli

Svensk telehistorie med norsk bakgrunn

Arve M. Nordsveen

Denne telefonstolpen på svensk side av Iddefjorden kan ha en helt unik historie.

I bygda Krokstrand på svensk side av Iddefjorden fant Ragnhild og Arve Dehli denne stolpen. Den bærer tydelig spor av å ha vært en ilandføringsstolpe for sjøkabel. Spørsmålet er om den har tjent en lokal linje fra Norge, eller om den har tilhørt Fredrikshalds Telefonforerings linje til Sverige.

I Rigstelefonkatalogen fra 1896 - 1904 er Vestra Wermlands Telefonforening oppført som en del av Fredrikshalds telefonforening. Første året inneholder den 96 abonnenter hvorav byen Arvika står med mesteparten. Fram mot unionsoppløsningen synker dette raskt. I 1904 er det bare noen få igjen. Disse er fra Nordmark Härdas telefonforening med abonnenter i området rundt Årjeng og Töckfors.

Onsdag 25. januar 1905 samledes en Del af Telegrafstyrelsens mandlige Funktionærer...

Dette er de første linjene i en protokoll vi fant på Fet. Etter all sannsynlighet er det begynnelsen på den fagforeningen som 95 år senere heter "El.Tele", men som i nesten hele tidsperioden gikk under navnet "Telegraf Mennenes Landsforbund" (TMLF)

Her er den første medlemslista, som man ser var det ikke bare "mandlige Funktionærer" enkelte kvindelige hadde også fått være med.

Går en gjennom navnetrekkene hadde mange av den tids mest betydningsfulle personligheter innen Telegrafverket vist sin interesse. Vi finner både Abild, Engset og Petersen.

Nå i den omdiskuterte julebordtiden, må vi minne om at også tidligere tiders ansatte nøyte sterke drikker, også utenom juletiden. 5. juni 1906 hadde foreningens medlemmer handlet i Finstad & Cos Specialforretning i Vine, Sprituosa og Cigarer, og latt kvitteringen følge protokollen, noe den til nå har gjort i 93 år! Samme dag påkoster foreningen middag til 26 personer på Holmenkollen Turisthotel, her har de kjøpt en flaske Selters for kr. 0,20.

Det er mye rart som kommer for dagen når en blar i gamle arkiver.

Medlemsfortegnelse for Telegrafstyrelsens Funktionærer

N. Helseth *indmeldt 1/5 1907.*
P. O. Jørgensen
K. L. Kristiansen
O. J. Danielsen *indmeldt 1/6 1907*
J. E. Nergaard *indmeldt i Fe fra 1/1 1903*
J. P. Abild *indmeldt 2/1 1903*
Frik. A. J. C. Corneliusson } *skildt sig ud 20de januar 1906*
J. C. Dietrichson }
N. Støte *7/1 1908*
Frik. A. F. H. Cappelen *skildt sig ud 20de januar 1906*
N. J. J. Rødland
F. A. Knudsen
J. O. Engset
A. Haarbørg
Frik. L. C. Skornstad *skildt sig ud (24/3 1906) fra 1ste april.*
E. Frisak
J. Swende
K. A. H. Weidloff
A. F. W. Seljvold
J. J. Johannessen
O. A. Piseth
J. Jørgensen
Frik. J. C. Rugg
C. J. L. Lammert
Frik. J. Ellingren *indmeldt 1/6 1907*
Frik. J. Karmre
C. Barring
Frik. A. C. Olsen
H. Holm
K. A. L. Waldorhaug
Frik. E. Palke
E. A. Palke
K. H. Petersen
Frik. P. H. Skull
V. Storstrøm *indmeldt 9/10 1906* *indmeldt 2/5 1907.*

Sakset fra tidens Krav – lokalavisa for Kristiansund og Nodmøre- 21. januar i år, referat fra et møte i det lokale Arbeiderpartiet hvor Jens Stoltenberg var til stede:

«Vi må produsere flere barn»

-Er det noe Arbeiderpartiet er for, er det å lage flere barn.

Det var et spørsmål om Arbeiderpartiets innsats for pensjonistenes økonomi, som ledet til dette utsagnet fra nestlederen i Arbeiderpartiet, Jens Stoltenberg. Hvorfor har ikke Arbeiderpartiet tatt opp spørsmålet om å få Folketrygdens grunnbeløp justert i samsvar med velferdsutviklingen i Norge, og hvorfor vil ikke Ap gi oss pensjonister særfradrag, spurte en eldre mann fra salen. Stoltenberg sa seg enig i at det er en skandale at ikke grunnbeløpet i Folketrygden er justert opp, men valgte i samme åndedrag å slå et slag for flere barnehager:!

«Statsfinansene»

–Faren min er blitt pensjonist, og tror at han har betalt pensjonen sin på forhånd. Det har han ikke. Det er jeg og dere som betaler

hans pensjon, siden det han har betalt inn er mye mindre enn det han får ut. Jeg, og resten av dagens generasjon med arbeidstakere skal betale differansen.

Problemet er at da vi lagde Folketrygden, fantes det tre yrkesaktive per pensjonist. Dette tallet går stadig nedover, og i 2030 vil det bare være 1,7 yrkesaktive per pensjonist. Poenget er altså ikke at det blir flere eldre, men at det blir færre unger. Å prøve å få færre eldre er ingen løsning, altså må vi produsere flere barn, og det er deres jobb. Så hvis kona spør, kan dere si at det er av hensyn til statsfinansene, sa Stoltenberg, og fikk rungende latter til svar.

Våre kommentarer:

For det første – det er betryggende å lese at Stoltenberg er enig i at det er en skandale at grunnbeløpet i Folketrygden ikke er justert opp. Det gjenstår å se om han er mann for å rette opp skandalen. Snart får han muligheten.

For det andre –det er uforståelig hvorfor han trekker Thorvald Stoltenbergs pensjon inn i denne sammenheng. Som tidligere regjerings- og stortingsrepresentant fikk han full pensjon etter 12 års opptjening, og den blir ikke berørt av underreguleringen av grunnbeløpet.

For det tredje: At det er Jens Stoltenberg og hans generasjon som betaler våre pensjoner, er direkte løgn. I heftet om Folketrygden – Politisk løftebrudd mot pensjonistene fra 1967 – 2000 utgitt av Norsk Pensjonistforbund – blir det dokumentert at pensjonsinnbetalingene i de siste 25 år er større enn pensjonsutbetalingene.

Og sist men ikke minst: Vi synes det er nedverdiggende overfor pensjonisten som stilte spørsmålet – og alle pensjonister når Stoltenberg svarer på et spørsmål om pensjonsrettigheter med å etterlyse større barneproduksjon. Politikerforakten blir ikke mindre når man leser slike utsagn fra kjente sentrale politikere.

Telepensjonister i Kristiansund

Arvid Oth

INFO

Teleprisene opp 150 %

Av Nils H. Vespestad

Telenor tjener for lite på kioskene sine. Derfor har de økt startprisen med 150 prosent. Før kostet det to kroner å få kontakt fra en av landets 4500 utendørstelefonkiosker. Nå er prisen fem kroner. Samtidig har startprisen ved 7500 innendørstelefonkiosker økt fra fire til fem kroner. Prisøkningen skjedde 1. august.

Endret mønster

- Årsaken er at vi må ha inntekter for å holde kioskene i drift, sier informasjonsdirektør Ole Tom Nomeland i Telenor Privat.

-Folks bruksmønster har endret seg veldig etterhvert som mobiltelefon blir mer og mer vanlig, og det sier seg selv at inntektene våre er gått ned. Samtidig har vi drifts-og vedlikeholdsutgifter vi er nødt til å tjene inn sier Nomeland.

820-nr.

Det er også blitt dyrere å ringe til en telefonkiosk. Tidligere hadde de helt vanlige telefonnummer, som nå er erstattet av et 820-nummer som skal brukes sammen med en referanse som står oppført ved den enkelte betalingsterminalen. Oppringningen koster fire kroner minuttet, og startprisen er 45 øre.

- Tidligere har det ikke kostet noe ekstra å ringe tilbake til kiosken. Dermed har vi heller ikke hatt inntekter, sier Nomeland.

Før øvrig er det billigere enn før å betale telefonsamtalen med kredittkort. Den gamle startprisen på syv kroner er redusert til fem.

Telepensjonisten
v/redaktør Liv Ulsbøl telefaks 32 83 23 48

Tusen takk for et utmerket nr. av Telepensjonisten
Med hilsen Telepensjonistene Bergen
v/A.Hellevang

Takk for takken, kjære Bergen - Det gjorde godt.
Hilsen Liv
og takk til Grethe, Leknes Lofoten, og Anne Marie
i Moss for det samme!

Dyrere: Samtaler fra telefonautomater vil i fremtiden koste fem kroner, mot to kroner i dag. Foto: ARNE IVERSEN

Renteøkning på innskudd og utlån i Telespar!

Renteøkningen vil tre i kraft fra og med 1. juli 2000 og gjelder alle lån i tillegg til Planleggings- og Høyrentekonto.

Renteøkning

Med virkning fra 1. juli d.å. har Telespar hevet renten på Høyrentekonto med 0,5% - poeng til 6,6%p.a. Tilsvarende er renten på Planleggingskonto oppjustert til 6,1% p.a. Utlånsrenten er fra samme tidspunkt satt opp med 0,4 % -poeng. Norges Bank satte den 15. juni d.å. opp renten med 0,5% - poeng. Skulle renten i markedet bli endret som følge av dette vil Telespar følge opp en slik endring.

De nye rentesatsene finner du på Telesparssider på Infotorget. Telespar vil fortsatt være konkurransedyktig i forhold til andre banker.

Mandat for redaksjonsutvalget i Telepensjonisten

Telepensjonisten er organ for Telepensjonistenes Landsforbund, og har til oppgave å bringe stoff som er av generell interesse for telepensjonistene. Innenfor denne ramme har redaksjonsutvalget til oppgave å gi redaktøren råd om valg av stoff og redaksjonell linje for øvrig. Redaktøren er ansvarlig for innholdet i hvert enkelt nummer.

Som medlem av redaksjonsutvalget for Telepensjonisten etter at Henrik Jørgensen falt bort, har arbeidsutvalet i Forbundet oppnevnt Otto Døscher Tobiesen som nytt medlem av utvalget.

Redaksjonsutvalget har da denne sammensetning:

Otto Døscher Tobiesen, Oslo

Inger Qvam, Trondheim

Randi Sørem, Tromsø.

Liv

Rettelse:

I artikkelen i Telepensjonisten nr. 2, side 11 har det desverre falt ut en linje. Siste avsnitt skal være: Etter vårt syn er det derfor helt nødvendig at fagorganisasjonene går inn og gir aktiv støtte til de krav som NPF stiller ved de årlige pensjonsforhandlinger. Vi vil sterkt oppfordre fagorganisasjonene EL- og IT-forbundet, KTTTL, NITO-Tele og TS som alle organiserer medlemmer i Telenor, til å vise ansvar for sine pensjonistmedlemmer og fremtidige pensjonister og bidra til slik støtte.

Helse og livskvalitet i eldre år

Dette heftet blei utlevert til alle deltakerne på landskonf. i mai. Innholdet er svært interessant og egner seg godt til midre samtalegrupper.

Av innholdet nevnes her noen temaer:

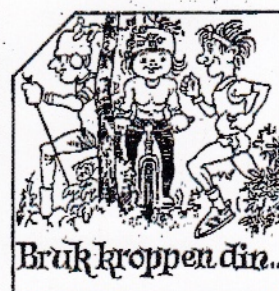
- Helse og forebyggende arbeid.
- Sykdom og diagnose, behandling og rehabilitering.
- Livskvalitet og trivsel.

Understående er sakset fra kapitlet «Den enkelte eldre»- ansvar for egen helse.

Her er litt av hvert å ta fatt i når foreningene gjenopptar arbeidet i høst.

Lykke til med arbeidet.

Vennlig hilsen Randi, Tromsø.

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.

Arendal:	Bjørg Berli, Sandnes, 4812 KONGSHAVN	37 08 82 71
Bergen:	Aslaug Hellevang, Postboks 880, 5807 BERGEN	55 13 43 87
Bodø/Salten:	Lilly Ursaker Skotmyr, Postboks 228, 8001 BODØ	75 56 08 00
Drammen:	Bjørn Ivar Eidsvig, Heggevn. 13, 3043 DRAMMEN	32 81 14 60
Gjøvik:	Willy Røed, Eventyrvn. 6, 2815 GJØVIK	61 17 31 81
Glåmdal	Rolf Koste, Jerpevn.1, 2200 KONGSVINGER	62 81 59 10
Gudbrandsdal:	Magnhild Syrrist, Storgt. 8, 2670 OTTA	61 23 02 81
Hamar:	Jon Kroken, Seierstedvn. 6, 2322 RIDABU	62 52 42 50
Haugesund:	Arne Fosse, Hervikvei 10 d, 5521 HAUGESUND	52 71 65 50
Helgeland:	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 SANDNESSJØEN	75 04 34 34
Kristiansand:	Elisabeth Augland, Koggeveien 62, 6507 KRISTIANSAND	38 08 52 78
Kristiansund:	Gerd Ohr, Sørsundvn. 28, 6507 KRISTIANSUND	71 67 12 06
Larvik:	Håkon Tryver, Helgeroavn. 16 e, 3290 STAVERN	33 19 86 88
Levanger:	Berit Strugstad, Bakkeveien 12, 7600 LEVANGER	74 08 12 15
Lillehammer:	Egil Iversen, Bekkefare 2 e, 2613 LILLEHAMMER	61 25 00 37
Lillestrøm:	Arve Dehli, Gml. Rovenvei 39, 1900 FETSUND	63 88 14 22
Lofoten:	Edit Susæg, Rich. Withsgt. 12, 8300 SVOLVÆR	76 07 06 40
Molde:	Sigrid Jordhøy, Torbjørnsveg 13, 6429 MOLDE	71 25 33 13
Namsos:	Randi Langås, Vasshusvn.2 7800 NAMSOS	74 27 50 68
Nord-Østerdal:	Klaus Lillevold, Hesteskoen2 b, 2500 TYNSET	62 48 11 51
Ofoten og Sør-Troms:	Henny Hofsfø, Buveien 17, 9406	77 06 17 07
Oslo:	Synnøve Nordahl, Dragonstien 31, 1061 OSLO	22 30 51 02
Ringerike:	Edith Pedersen, Gøtzschesgt. 5, 3513 HØNEFOSS	32 12 86 60
Sandefjord:	Gun-Britt Lisberg, Huvikvn. 32 A 3222 SANDEFJORD	33 47 25 74
Sentrale Enheter:	Gerd Waaktaar Gamst, Lille Borgenvei 14 a, 0370 OSLO	22 49 46 50
Skien:	Else Marit Hansen, Nedre Rønningen 6 b, 3740 SKIEN	35 59 84 77
Sogn og Fjordane:	Bjørg Årskaug Vie, 6800 FØRDE	57 82 13 36
Stavanger:	Ingvar Ueland, Leitevn. 14, 4020 STAVANGER	51 58 72 20
Steinkjer:	Ole Halsauet, Karjolveien 67, 7715 STEINKJER	74 16 75 80
Tromsø:	Randi Sørem, Bentsjordvn. 5, 9006 TROMSØ	77 68 29 43
Trondheim:	Inger Qvam, Magnus Berrføttsvei 1 b, 7046 TRONDHEIM	73 91 81 50
Tønsberg:	Astrid Fagernes, Jupitervn. 6, 3113 TØNSBERG	33 32 57 10
Valdres:	Astri Jondalen, Øvreveien 33, 2900 FAGERNES	61 36 00 59
Østfold:	Ottar Midthun, Gaupefare 11, 1712 GRÅLUM	69 14 03 52
Ålesund:	Oddveig Saure, Ørnestua 12, 6009 ÅLESUND	70 13 78 30